

הברית מתוך הערלה, וכשהנגה הזה נכנס פנימה ומפריד בין הערלה לבין המקדש, אז נקרא חשמל, חש ונגלה, מל. מה זה מל? כמו שגאמר (יהושע ה) מל יהושע. סוד של אות ברית מתעכב מלהתגלות מתוך ערלה. ויש סוד אחר, שהרי אורו נראה ולא נראה, וכשמתגלה חשמל, מעבר אורו. אבל הסוד הראשון הוא בסוד הכתוב פראוי, והכל הוא יפה, ונאה הוא.

בנגה הזה מפתה את האשה לטל את אורה, ועל כן כתוב, (משלי ה) וחלק משמן חכה. שם את אותו האור כנגד הברית, ומשום כך מפתה אותה ונוטלת את אורו. וזהו הפתוי שמפתה את האשה, שכתוב נפת תטפנה שפתי זרה וגו'.

בא וראה, ביום הששי כשמגיע זמן הערב, קופץ בפנים אותו (מדורת) אור האש, ועולה למעלה להפנס לתוך הגונים. אז מתתקנים ישראל למטה, ומסדרים סעודות ומתקנים שלחנות, כל אחד ואחד את שלחנו. אז שלהבת אחת יוצאת ומכה באותה מדורה. כיון שמכה בה, מתגלגלות אותה שלהבת ואותה מדורה, ונכנסות לנקב תהום רבה, ונטמנות שם ויושבות שם.

ואתה שלהבת היא מצד הימין, ומשום שהיא מצד הימין, מעבירה את אותה מדורה, ומכניסה אותה לנקב תהום רבה, ויושבת שם עד צאת השבת. כיון שיוצאת השבת, צריך לעם ישראל לברך על האש, ויוצאת אותה שלהבת בברכה שלמטה, ושולטת על אותה מדורה כל אותו הלילה, ונכנעת אותה מדורה.

מלגלאה רזא דאת קיימא, מגו ערלה. וכד האי נגה עאל לגו, ואפריש בין ערלה, ובין מקדשא, כדין אקרי חשמל חש ואתגלא. מל, מהו מל. כמה דאת אמר (יהושע ה) מל יהושע. רזא דאת קיימא, אתעכב מלאתגלאה מגו ערלה.

ואית רזא אחרא, דהא נהורא דיליה, אתחזי ולא אתחזי, וכד אתגלא חשמל אתעבר נהוריה. אבל רזא קדמאה, איהו ברזא דקרא כדקא יאות, וכלא שפיר איהו, ויאות הוא. בהאי נגה, מפתה לאתתא, לנטלא נהורא. ועל דא פתיב, (משלי ה) וחלק משמן חכה, שוי ההוא נהורא לקבליה דברית. ובגיני כך מפתה ליה, ונטלא נהוריה. ודא איהו פתויא דמפתה לאתתא, דכתיב, (משלי ה) נפת תטפנה שפתי זרה וגו'.

תא חזי, ביומא שתיתאה כד מטא זמנא דערב, דליג לגו ההוא (נ"א מדורא) נהורא דאשא, וסלקא לעילא לאעלא גו גוונין. כדין מתתקנין ישראל לתתא, ומסדרין סעודתין, ומתקנין פתורין, כל חד וחד פתוריה. כדין חד שלהובא נפיק ובטש בההוא מדורא, כיון דבטש ביה, מתגלגלן ההוא שלהובא, וההוא מדורא ועאלין בנוקבא דתהומא רבא, ואתטמון ויתבת תמן.

וההוא שלהובא איהו מסטרא דימינא, ובגין דהוא מסטרא דימינא, אעבר לההוא מדורא, ואעיל ליה לנוקבא דתהומא רבא, ויתיב תמן עד דנפיק שבתא. כיון דנפק שבתא, אצטריך להו לעמא דישראל לברכא על אשא, ונפקא ההוא שלהובא, בברכתא דלתתא, ושליט על ההוא מדורא כל ההוא ליליא, ואתכפיא ההוא מדורא.

בא וראה, כִּינן שְׁנֹכְנֶסֶת שֶׁבֶת וְנִטְמָנֶת אוֹתָהּ מְדוּרָה, כָּל הָאֲשִׁים שֶׁל הָאֵשׁ הַקָּשָׁה נִטְמָנוֹת וְנִכְנָעוֹת, וְאֶפְלוּ אֵשׁ הַגִּיהֶנֶם וְהִרְשָׁעִים שֶׁבְּגִיהֶנֶם יֵשׁ לָהֶם מְנוּחָה, וְכֻלָּם מַעֲלָה וּמִטָּה יֵשׁ לָהֶם מְנוּחָה. כְּשִׁיּוֹצֵאת שֶׁבֶת וְיִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים עַל הָאֵשׁ, אִזּוֹ יוֹצֵאִים כָּל הָאֲשִׁים שֶׁטְמוּנִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמִקוּמוֹ. וְכִדֵּי שֶׁלֹּא לְעוֹרֵר אֵשׁ אַחֲרָת, כְּתוּב לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת, וְהָרִי פְּרֻשָׁה, וְאֵשׁ הַמְּזַבֵּחַ לְמָה?

אֲרַא כְּשֶׁנִּכְנָסֶת שֶׁבֶת, כְּרוֹז קוֹרָא בְּכָל הַרְקִיעִים: הַתְּתַקְּנוּ מְרַכְּבוֹת, הַתְּתַקְּנוּ מַחְנוֹת כְּנָגֵד רְבוּבֹכֶם. אִזּוֹ יוֹצֵאת רוּחַ אַחַת מִצַּד הַדְּרוֹם, וְאוֹתָהּ רוּחַ נִפְרָשֶׁת עַל כָּל אוֹתָם חִילוֹת וּמַחְנוֹת שֶׁל צֵד יָמִין, וּמִתְלַבְּשׁוֹת בּוֹ, וְאוֹתָהּ רוּחַ נִקְרֵאת לְבוּשׁ כְּבוֹד שֶׁל שֶׁבֶת. אִזּוֹ הַשְּׁלַחְנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה מְתַקְּנוֹת בְּהִיכָל אֶחָד. אֲשֶׁרִי חִלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם שֶׁסְּדוֹר שְׁלַחְנוֹ נִרְאָה שֵׁם כְּרֹאֵי, וְהַכֵּל עוֹמֵד מְתַקֵּן בְּלִי בּוֹשָׁה, אִישׁ כְּפִי כָחוּ. כְּשֶׁנִּכְנָסֶת שֶׁבֶת, צְרִיכִים אוֹתוֹ עִם קְדוּשׁ לְרַחֵץ עֲצָמָם מִשְׁמוּשׁ הַחֵל. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁבַחֵל רוּחַ אַחֲרַת הוֹלֶכֶת וּמְשׁוֹטְטֶת וְשׁוֹרָה עַל הָעָם, וּכְשֶׁרוֹצֶה אָדָם לְצַאת מֵאוֹתָהּ רוּחַ וּלְהִכָּנֵס בְּרוּחַ אַחֲרַת קְדוּשָׁה עֲלִיוֹנָה, צְרִיף לְרַחֵץ עֲצָמוֹ כְּדֵי לְהַשְׁרוֹת עָלָיו אוֹתָהּ רוּחַ עֲלִיוֹנָה קְדוּשָׁה.

בא וראה הסוד העליון של הדבר. כל אותם ששה ימים (עומד הדבר של הכל) נאחזים בסוד של נקדה קדושה אחת, וכל הימים אחוזים בו. ויש ימים אחרים שעומדים מבחוץ בצד האחר,

תא חזי, כִּינן דְּעֵאל שֶׁבֶתָא, וְאֶתְטַמֵּר הֵהוּא מְדוּרָא, כָּל אֲשִׁין דְּאֲשָׂא קִשְׂיָא אֶתְטַמְרוּ וְאֶתְכַפְּיִין, וְאֶפְלוּ אֲשָׂא דְּגִיְהֶנֶם, וְחִיִּיבִין דְּגִיְהֶנֶם, אֵית לֹון נִיִּחָא. וְכֻלָּא תַתָּא וְעִילָא אֵית לָהּ נִיִּחָא. כַּד נִפְקַ שֶׁבֶתָא, וּמְבָרְכִין יִשְׂרָאֵל עַל נִירָא, כְּדִין נִפְקִין כָּל אֲשִׁין דְּמִתְטַמְרִין, כָּל חַד וְחַד לְאַתְרֵיהּ. וּבְגִין דְּלֹא לְאַתְעֲרָא אֲשָׂא אַחֲרָא, כְּתִיב (שמות לה) לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת, וְהָא אוֹקְמוּהָ, אֲשָׂא דְּמַדְבַּחָא אֲמַאי.

אֲרַא כַּד עֵאל שֶׁבֶתָא, כְּרוֹזָא קְרִי בְּכוּלָּהּ וּרְקִיעִין, אֶתְתַקְּנוּ רְתִיכִין, אֶתְתַקְּנוּ מִשְׁרִיִין, לְקַדְמוֹת מְאֹרִיכוֹן. כְּדִין נִפְיֵק חַד רוּחָא מִסְטְרָא דְּדְרוֹם, וְהֵהוּא רוּחָא אֶתְפְּרֵשׁ (דף ר"ד ע"א) עַל כָּל אֵינוֹן חִילִין וּמִשְׁרִיִין דְּלִסְטְרָא יְמִינָא, וְאֶתְלַבְּשֵׁן בֵּיהּ, וְהֵהוּא רוּחָא אֶקְרִי לְבוּשָׂא דִיקָר דְּשֶׁבֶתָא. כְּדִין פְּתוּרִי דְּהָאֵי עֲלָמָא, מִתְתַקְּנוֹן בְּחַד הַיְכָלָא. זַפְּאָה חוּלְקֵיהּ דְּהֵהוּא בַר נֶשׁ, דְּסִדּוּרָא דְּפְתוּרֵיהּ אֶתְחַזִּי תַמָּן כְּדָקָא יָאוֹת, וְקִיִּמָא כָלָא מִתְתַקְּנָא, כְּלֹא כְּסוּפָא, אֵינֶשׁ כְּפוּם חִילֵיהּ.

כַּד עֵאל שֶׁבֶתָא, אֶצְטְרִיכוּ אֵינוֹן עֲמָא קְדִישָׂא לְאַסְחָאָה גְרַמִּיֵּהּ מִשְׁמוּשָׂא דְּחוּל, מְאִי טַעֲמָא. בְּגִין דְּבְחוּל, רוּחָא אַחֲרָא אֶזְלָא וְשִׁטָּיָא וְשָׂרָא עַל עֲמָא. וְכַד בְּעִי בַר נֶשׁ לְנַפְקָא מִן הֵהוּא רוּחָא, וְלֹאֲעֲלָא בְּרוּחָא אַחֲרָא קְדִישָׂא עֲלָאָה, בְּעִי לְאַסְחָאָה גְרַמִּיָּה, לְמִשְׁרִי עֲלֵיהּ הֵהוּא רוּחָא עֲלָאָה קְדִישָׂא.

תא חזי רזא עלאה דמלה, כל אינון שית יומין, (בגמא מלה דכלא) אתאחדון ברזא דחד נקודה קדישא, וכלהו יומין אתאחדון ביה. ואית יומין אתרנין, דקיימין לבר בסטרא

אחרא. ואית יומין אתרנין, דקיימין לגו מעגולא קדישא, ואתאחדון